

empriuvar v. tr. Aprofitar-se
d'un terreny empriu

empriuador m. Cambra destina-
da a empriuvar
empriuador -a m. f. El qui
empriuva.

empriuvar v. intr. Calar molt de
protx una nau

empriuva f. Acció d'empriuvar.
fer la primera empriuva.

empriuvar v. tr. Posar a algú
(una peça de vertir) per a veure
si hi cau bé. Ara acaben d'em-
bertar l'americana; si s'espera
una mica la hi podem empriuvar.

| Abs. Quin mateix el ballorem
(un vertit), i demà ja podem
empriuvar.